

OBČINSKI GLAS

BREZPLAČEN IZVOD

September 2020

Številka 50

INFORMATOR
OBČINE KUNGOTA

50 let maševanja

Ciril Kocbek

Prestižna zvezdica

In Bistro Marco

KOLOPARK | ŽIVLJENJE V KRAJU | ELEKTRIČNA KOLESNA | PROMET

Kolopark Zg. Kungota

Pri Osnovni šoli Kungota bomo septembra 2020 slavnostno otvorili Kolopark, s katerim bomo pridobili:

- atraktiven in varen način rekreacije, primeren za uporabnike vseh starosti;
- prostor, kjer asfaltna vozna površina omogoča varno uporabo v vseh vremenskih razmerah;
- površino, primerno za vožnjo s kolesi vseh vrst, poganjalci, skiroji, rolkami in rolerji, in
- površino za izvajanje učenja spretnostne vožnje s kolesi in izvajanje športnih dejavnosti v okviru šolskih dejavnosti.

Hkrati bomo s tem rešili problem vožnje s kolesi po umetni travi na športnem igrišču in povečali varnost na šolskem igrišču, saj ga bomo v sklo-

pu projekta ogradili in pri šoli postavili mobilno garažo, za shranjevanje koles in ostalih pripomočkov za izvajanje športnih aktivnosti, ki jih bo izvajala osnovna šola.

Vrednost investicije je ocenjena na 80.000 EUR in je bila prijavljena v okviru razpisa Drugi javni poziv za izbor operacij iz sklada ESRR za uresničevanje ciljev Strategije lokalnega razvoja na območju MO Maribor in Občine Kungota v obdobju 2014–2020. Skladno z navedenim znaša delež sofinanciranja upravičenih stroškov za operacije, sofinancirane iz sklada ESRR, do 80 % upravičenih stroškov, kar je upoštevano pri načrtovanju virov financiranja. Lastno udeležbo (20 %) in DDV, ki ni upravičen strošek, zagotavlja Občina Kungota.

Pri Osnovni šoli Kungota bomo septembra 2020 slavnostno otvorili Kolopark.

OBČINSKI GLAS: leto 2020, september, javno glasilo
IZDAJA: OBČINA KUNGOTA
ODGOVORNI UREDNIK: Marko Knehtl
UREDNIŠKI ODBOR: Domen Ledinek, Marko Matjašič, Nataša Mislej, Milan Ogrizek
LEKTORIRANJE: Veronika Pucko Muhič
UREDNIŠTVO: Plintovec 1, 2201 Zg. Kungota, tel. 02/655 05 05, faks 02/655 05 06, e-pošta: obcinskiglas@kungota.si, www.kungota.si
OBLIKOVANJE: Denis Ferlič

TISK: Tiskarstvo Črnčec
FOTOGRAFIJE: Marko Knehtl, Marko Matjašič
 Glasilo izhaja v slovenskem jeziku v nakladi 1700 izvodov.

Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini Kungota. Uredništvo si pridržuje pravico, da prispevke primerno priredi za tisk. Fotografij in prispevkov ne vračamo.

Ureditev v kolesarskih pasov v Morskem jarku:

Peter Breznik

V bistvu gre v tem primeru za cenovno ugodno rešitev, tj. brez dragih projektnih in gradbenih posegov, ki se od prejšnjega stanja loči z nekoliko spremenjenimi označbami na vozišču.

Pred tem je bila na tej cesti vrisana le ločilna črta na sredini vozišča, ki je ločevala prometne pasove v nasprotnih smereh, a brez kakršne koli označene prometne površine, namenjene kolesarjem. Nova ureditev na vozišču prinaša vrisana kolesarska pasova s puščicami in simboli kolesa, ki določajo smer kolesarskega prometa. Ločilna črta med smernima voziščema pa je odstranjena. Te označbe navidezno ožijo vozišče, kar pozitivno vpliva na zmanjšanje hitrosti vožnje in sočasno na povečanje pozornosti, saj morajo vozniki pri srečevanju z avtomobili iz nasprotne smeri delno zapeljati na kolesarski pas. Če je pred nami kolesar, vozimo

za njim tako dolgo, da vozilo iz nasprotne smeri odpelje in ga nato z veliko bočno varnostno razdaljo varno prehitimo. Ta rešitev deluje tudi kot ukrep za umirjanje prometa, kar dviguje raven varnosti vseh udeležencev. Zraven tega rešitev pozitivno vpliva na kvaliteto bivanja v tem okolju (manjši hrup, manjše onesnaženje ozračja, manjše dvigovanje prahu ...). Prav tako pomeni za kolesarje, ki so izjemno ranljivi in s strani voznikov avtomobilov pogosto ogroženi, večjo varnost, saj imajo na razpolago zarisane kolesarske pasove. Te označbe neposredno in permanentno opozarjajo in opominjajo voznike avtomobilov na možno prisotnost kole-

sarjev. Vsekakor pa se morajo tudi kolesarji ravnati po pravilih varne vožnje s kolesom, in sicer je vožnja dovoljena le po označenem kolesarskem pasu (ne po pločniku) in voziti morajo drug za drugim s primerno varnostno razdaljo (priporočila se 3–4 dolžine koles). S takšnim načinom vožnje se bistveno zmanjša možnost naleta kolesarjev, ki lahko vodi v padeč s hudimi poškodbami.

Ovire za umirjanje prometa pred osnovno šolo Sp. Kungota

Verjetno ste opazili, da so pred spodnjekungoško osnovno šolo ponovno nameščene ovire za umirjanje prometa. Ponovna namestitve je posledica hitre vožnje nekaterih voznikov mimo šole in igrišča. Tu predvsem izstopajo starši, ki pripeljejo otroka v vrtec ali v šolo in številni obiskovalci bližnjega pokopališča. Žal vozniki ne poznajo oz. zavestno ne upoštevajo prometnega znaka **Območje**

umirjenega prometa, kjer imajo pešci prednost pred vozili in kjer **je na cesti dovoljena igra otrok. Ta prometni znak je postavljen na začetku te ceste in določa najvišjo dovoljeno hitrost le 10 km/h.** Če bi vsi vozniki to upoštevali, ne bi bilo potrebe po hitrostnih ovirah. V razmislek tistim, ki se ne strinjate s postavitvijo ovir – gre za naše otroke in ko se zgodi nesreča je, žal, že prepozno.

Vrtec Svečina

Z novim šolskim letom se enota vrtca Svečina seli na novo lokacijo.

Svečinski otroci bodo odslej vrtec obiskovali v obnovljenih pritličnih prostorih podružnične šole v Svečini, ki bodo veliko primernejši. Z novo pridobitvijo, ki je vredna pribl. 30.000 EUR, bo občina zagotovila prenovljeno igralnico, garderobo in sanitarije. Prav tako bodo imeli otroci neposreden in varen dostop do igrišča z igrali, kar je do sedaj predstavljalo veliko pomanjkljivost.

Občina odgovarja

V: Kje lahko dobim rumene vreče za zbiranje odpadne embalaže?

O: Če so vam morda že ali vam bodo do konca leta še zmanjkale rumene vreče za zbiranje odpadne embalaže, jih lahko dokupite. Možen je nakup 120-litrskih rumenih vreč po ceni 0,70 € za kos. Rumene vreče lahko kupite na naslednjih lokacijah:

Informacijska pisarna Snaga, Nasipna 64	pon-pet: 8.00-14.00
Mestna blagajna Maribor: Glavna avtobusna postaja Maribor, Mlinska 1	pon-pet: 6.00-22.00 sob-ned: 8.00-20.00
Zbirni center Kungota	sre: 12.00-18.00 sob: 9.00-15.00
Zbirni center Lahova in Plinarniška (oba v Mariboru)	pon-pet: 7.00-19.00 sob: 8.00-15.00

Na vseh lokacijah se plačilo izvrši v gotovini, le v Informacijski pisarni Snaga se nakup vreč poračuna na naslednji položnici, zato lahko vreče dvigne samo oseba, ki je plačnik storitev oz. redne mesečne položnice.

Za leto 2021 vam bodo rumene vreče (120 l) dostavili na že uveljavljen način, z njihovo delitvijo pa bodo pričeli v jesenskem času.

Radarske svetlobne table

Peter Breznik

Pomembna pridobitev za dvig prometne varnosti v naši občini so tudi **radarske svetlobne table**, ki nas opozarjajo in obveščajo o trenutni hitrosti na tem odseku. Ker teh tabel ni veliko, se po določenem času premestijo na drugo lokacijo. Če želite, da bi table namestili na vašem območju, prosim, to sporočite na občinski Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Tudi te table so kot kamenček v mozaiku prometne varnosti v naši občini, saj bomo lahko na podlagi analize meritev konkretnije določili ukrepe za dodatno izboljšanje prometno-varnostnega stanja.

Vsi prometno-varnostni ukrepi, ki se uvajajo, so namenjeni dvigu prometne varnosti, bližanju viziji nič (nič mrtvih in nič hudo poškodovanih v cestnem prometu) in se-

veda temu, da se naši bližnji izogonejo strahoti prometne nesreče.

Pa morebiti še to:

Prav vsi udeleženci cestnega prometa moramo storiti VSE,

- da do prometne nesreče ne pride (dobro poznavanje vseh pravil varne vožnje in njihovo dosledno upoštevanje);
- da so posledice v primeru prometne nesreče čim manjše (pravilno pripenjanje z varnostnim pasom in pravilno nastavljeno naslonjalo za glavo, pravilen prevoz prtljage in tovora, za kolesarje pa dosledno nošenje ustrezne in pripete kolesarske čelade ...).

Želim vam veliko prijetnih in varno prevoženo kilometrov.

vKungoti.si je nazaj

M. K.

Po nekaj letih se je julija na splet vrnila spletna stran vKungoti.si, ki jo zagotovo poznate že od prej. Stran je doživela tako oblikovno kot vsebinsko preobrazbo, in sicer z namenom postati bogata spletna turistična info točka našega kraja.

»Vedno smo trdili, da imajo naši kraji velik potencial. Ko to učinkovito združimo s spletom, gre vse samo še navzgor,« je povedal Janko Hren, eden izmed ustvarjalcev strani. »Želeli smo ustvariti zares enostavno, intuitivno in primerno uporabniško izkušnjo za obiskovalce, da se lahko takoj znajdejo in dobijo odgovore na vprašanja. Če želi nekdo npr. povabiti družino na kosilo, bo takoj našel odgovor za to,« je še dodal. Na spletni strani lahko najdete nekaj

krajevskih ponudnikov, njihove izdelke, prihajajoče dogodke itd. »Vse skupaj je proces, razvoj. Pri spletu je tako, da se da vse zelo dobro meriti in analizirati in rezultati nam pokažejo, kaj izboljšati, dodati ali spremeniti. Vsekakor pa prvi rezultati kažejo na to, da smo na pravi poti, saj je stran po prvih dveh mesecih zabeležila zares veliko obiskovalcev in več kot polovica je bila izven naše občine. Prav tako smo veseli za pozitivne odzive. Imamo odlične ponudnike, ki se

zavedajo pomembnosti spleta,« je še povedal Janko Hren. Spletna stran se je prvič pojavila leta 2012 in je naslednjih nekaj let služila kot info točka za domačine. Sledil je premor, a stran vsekakor ni šla v pozabo. V tem času so se postopoma začeli sestavljati obrisi nove spletne platforme, ki pa se je konkretneje začela oblikovati prav v času koronavirusa, saj se je predvidevalo, da časi za turizem ne bodo najbolj rožnati.

Kungoška pleh muzika – v času pandemije

Peter Breznik

Drage sokrajanke, dragi sokrajani, želel bi vas na kratko obvestiti o aktivnostih Kungoške Pleh Muzike v času pandemije.

Žal smo tudi člani KPM precej prizadeti zaradi virusa, saj je odpadla večina planiranih koncertov, za katere smo se dalj časa intenzivno pripravljali, še posebej, ker je odpadel tudi že tradicionalni Velikonočni koncert, ki smo se ga resnično veselili. Kljub številnim odpovedanim prireditvam pa smo v nedeljo, 7. junija, uspešno izvedli Promenadni koncert v paviljonu mariborskega mestnega parka. Navkljub koroni je bilo kar veliko poslušalcev. Dostojno ter s ponosom smo sredi Maribora predstavili našo Kungoto. Prav tako smo zaigrali na slovesno-

sti zlate maše našega cenjenega župnika gospoda Cirila Kocbeka. Naj omenim še projekt obnovitve kapelice, ki smo jo predani člani s svojim nesebičnim delom zagotovo rešili pred samozrušitvijo. Dela napredujejo po zastavljenih ciljih. Upamo, da se bodo zaključila še v tem letu in da bo kapelica z blagoslovom predana svojemu namenu. Da ne bomo »prišli iz forme«, vsi člani KPM pridno vadimo, študiramo nove programe in skladbe; velikokrat smo povezani na daljavo ter se tako pripravljamo na čas po koroni, ko bomo z veseljem ponovno z vami.

Vabimo vas, da obiščite tudi našo stran na Facebooku. Tega bomo zelo veseli.

KUD Lipa

Marko Matjašič

Kljub bolezni COVID-19 smo se tudi letos odločili postaviti klopotec in tako še naprej vzdrževati in ohranjati našo kulturno dediščino. Postavljanje klopoteca smo posneli, da bo lahko tudi širša publika (kot vsa leta) deležna naše kulturne dediščine. Klopotec si tako lahko ogledate pod župnijskim uradom v Sp. Kungoti, posnetek njegove postavitve pa na naši Facebook strani KUD Lipa ali pa na spletni strani Občine Kungota.

Nam bo tretjič uspelo

M.O.

Počasi imam te bolezni COVID-19 že dovolj! Vklopim televizijo, da pogledam poročila, pa je prva novica o številu na novo okuženih.

Poslušam radio, zopet koronavirus! Srečam prijatelje in spet korona! Sprašujem se, kdaj bomo ponovno normalno zaživeli in pričeli z druženji, kot smo jih bili vajeni.

DU Zg. Kungota že drugič ni uspela izvedba občnega zbora, saj smo morali vse odpovedati zaradi prepovedi druženja več kot 10 oseb oz. 50 oseb pod določenimi pogoji. Maja smo nameravali izvesti spomladanski izlet, a je

vse skupaj propadlo enako kot julijsko družabno srečanje (piknik) pod plavkicami pri domu upokojencev. Kljub vsemu smo ponovno pričeli s prevozi z našim avtomobilom, tako da lahko vsi upokojenci in starejši, ki so vključeni v program Starejši za starejše, to storitev koristite. V programu Starejši za starejše kontaktiramo prostovoljce prek telefona, tako da smo v stalnem stiku. Ponovno je zaživelo druženje starejših in mladih v Hiši vseh genera-

cij, vendar pod pogoji, ki jih določajo pristojni organi, in obiskovalci te tudi upoštevajo. Prav tako se ponovno odvija kegljanje s kroglo na vrvcici pod nadstreškom pri HVG. Vodstvo DU Zg. Kungota bo takoj, ko bo dovoljeno druženje več kot 200 osebam, organiziralo občni zbor in tudi pričakovani društveni piknik. Upamo, da nam bo končno le uspelo.

Uradne ure so še vedno vsak torek med 9.00 in 12.00 v klubskih prostorih DU z upoštevanjem ukrepov, ki jih nalaga NIJZ. Pozivamo zamudnike, da poravnajo članarino in članarino Vzajemne samopomoči za leto 2020.

Pogovor z zlatomašnikom Cirilom Kocbekom

Anica Horvat

Zlatomašnik je nekdo, ki je 50 let zvest duhovništvu. Slavje zlate maše je dober razlog za zahvaljevanje, za zvestobo in za vse tiste darove, ki jih Gospod daje duhovniku in po njem božjemu ljudstvu skozi leta njegovega služenja, skozi rane, ki jih prejema njegovo srce.

V Kungoto ste prišli že davnega leta 1976. Mnogi se še spominjajo jeseni, ko Vas je božja milost poslala k nam, kjer Vas je čakalo ne samo bogoslužje, temveč tudi gradnja, prenova, podružnica svetega Križa in pred 25 leti še župnija Spodnja Kungota. Z božjo pomočjo, velikim trudom in mladostnim zagonom ter s pomočjo faranov ste se lotili velikih del v naši fari, obnovitve obeh farnih cerkva, nabavili zvonove, prenovili okolico, župnišče, veroučne učilnice. Skupaj smo praznovali 300 let naše župnije.

Kot da ne bilo dovolj, ste bili še dva mandata dekan Jareninske dekanije. Ves čas ste bili z nami in ob nas, postali ste del našega verskega in pastoralnega življenja. Bili pričča mnogim našim porokam, krstom nas in naših otrok, ki ste jih v šolskem obdobju učili in pripravljali na prejem svetih zakramentov. To še vedno delate, kljub 75 letom, ki ste jih avgusta dopolnili. Verjetno je bilo potrebno velikokrat iti pred Najsvetejše in pred Marijo, da ste z njuno pomočjo šli naprej po poti, na katero ste bili pokli-

cani. Hvala Vam za vašo močno vero, trdno upanje in resnično ljubezen, s katero nam kažete pot k Bogu in Mariji in jima z vsem srcem služite.

Kako so družina, župnija, posvetna oblast sprejeli Vašo odločitev za odhod v semenišče?

Osnovno šolo sem obiskoval štiri leta v Orehovcih in štiri leta v Gornji Radgoni (7 km poti na eno stran). Po končani osemletki sem se odločil, kam naprej – duhovnik ali mehanik. V življenju pa sem bil dostikrat oboje.

Odločil sem se, da grem v semenišče. Starša sta izvedela šele, ko sem bil že sprejet. Hitro po tem sem dobil ravnateljstvo povabilo, naj pridem k njemu, da ima pripravljeno štipendijo zame in da se lahko vpišem na murskosoboško gimnazijo brez sprejemnih izpitov (samo da ne bi šel v semenišče, vsi ostali so morali opraviti sprejemne izpite za vpis).

Kakšna je bila pot od semeniščnika do mašnika?

Gimnazijo sem opravil v Zadru. Medtem mi je umrl oče. Po maturi je sledilo 18 mesecev vojaščine v kasarni za "popove i lopove", nato teološka fakulteta (tri leta v Ljubljani in tri leta v Mariboru), diakonat in mašniško posvečenje sem sprejel v mariborski stolnici. Tako nedoumljivo se mi je zdelo, da bo po mojih rokah prihajal Kristus k ljudem. Tega občutka se ne da opisati. Bog, če ti želiš, se bom potrudil, sem prosil.

Ste kdaj podvomili v svojo odločitev?

V vsakem poklicu so lepi in tudi težki trenutki, nikoli pa mi ni bilo žal, da sem sprejel duhovniško službo. Nekateri so pač govorili, da sem duhovnik zaradi matere. To nikoli ni bilo res.

Za celo knjigo bi bilo Vaših del in doživetij v tem času. Kaj bi izpostavili?

Prišel sem kot duhovnik in delal vse z namenom, da pomagam ljudem v tem kratkem času, kar živimo na svetu v pripravi na večnost. Izpostavil bi pastoralno delo, ki mi je vedno na prvem mestu; zanimiva so bila tudi lepa romanja, enodnevna, večdnevna po Evropi, obnove sakralnih objektov in okolice. Boli pa me, da marsikje ni več pravega odnosa do vrednot, da bi ljudje živeli človeka vredno življenje. Preveč je vse gledano skozi imetje. Nekoč so ljudje delali, da bi živeli, danes pa marsikdo dela, da zasluži, pa ne more sproščeno živeti zaradi hlepenja po še več, srce pa ostaja prazno. Planine, ki so okras Slovenije, so moja posebna ljubezen – trikrat prehojena slovenska transverzala (četrtja je na polovici), nogomet, odbojka itd.

Kako osebno doživljate Boga in kdaj vam je bilo najtežje biti duhovnik?

Boga doživljam kot zvestega spremljevalca na vsakem koraku življenja, na katerega se lahko vedno zanesem. Kar jezik govori, mora srce čutiti. Kajti Bog je neskončna ljubezen, v kateri se lahko »okopamo«. Življenje z Bogom ni

vedno lahko, je pa zanesljiva pot proti večnosti. Težko mi je pri srcu, ko vidim koga, ki noče sprejeti božje ljubezni. Nekdo ne more, nekdo pa noče, ker je poln samega sebe in za božjo ljubezen v njem ni prostora.

11. Zlata maša, 75 let ... Katere misli se vam ob tem utrnejo?

Da bom dočakal ta leta, nisem nikoli razmišljal. Da sem dočakal zlato mašo, pa lahko rečem Bogu hvala. Leta so hitro minila. Bilo je marsikaj lepega, a tudi težkega. Kjer je božja in naša volja, je moč. Če bi se še enkrat moral odločati za življenjsko pot, bi se spet odločil za duhovništvo.

Hvala vsem, ki ste me sprejemali takšnega, kot sem. Vedno sem imel v sebi misel, da je treba ljudem pomagati. Morda mi vedno ni uspelo, zato se opravičujem, če sem komu storil kaj slabega. Mladim pa sporočam, naj si izberejo poklic, kjer bodo lahko uresničili svoje življenjsko poslanstvo. Ni vse denar in bogastvo. Zadovoljstvo in ljubezen sta temelj življenjske sreče in izpopolnjene življenja.

Intervju lahko v celoti najdete na www.kungota.si

Prestična zvezdica in Bistro Marco

Marko Matjašič

Junija je pet slovenskih restavracij dobilo prestižno Michelinovo zvezdico, med drugim tudi Hiša Denk iz Zgornje Kungote, ki se tako uvršča med najboljše kulinarične destinacije v svetu.

V ta namen smo nekaj besed spregovorili z gospodom Gregorjem Vračkom, ki s svojo ekipo že vrsto let nudi le najboljše. Hkrati pa je Kungota bogatejša še za Bistro Marco, ki že pridno privablja tako domače kot tuje goste.

Kaj vam pomeni prestižna Michelinova zvezdica?

Ta Michelinova zvezdica za vse nas tukaj

predstavlja »majhno« nagrado za vsa leta, ki smo jih preživeli v kuhinji; predvsem pa menim da ta zvezdica pripada naši celotni regiji, saj je brez vas – gostov tudi hiša hladna.

Kako se je spremenilo življenje v Hiši Denk po prejetju zvezdice?

Nič se ni spremenilo, ostaja tako, kot je bilo.

Vaša nagrada je tudi, kot ste povedali,

veliko prinesla našemu celotnemu kraju in regiji. Kje se po vašem nahaja naša občina na turističnem zemljevidu?

V naši občini je ogromno posamičnih akterjev, ki stremijo za boljšim jutrišnjim dnem in se trudijo, da privabijo čim več gostov, turistov in dnevnih obiskovalcev v naš kraj.

Kaj je Bistro Marco in kaj ponuja v primerjavi s Hišo Denk?

Bistro Marco je v bistvu nekaj enostavnega, saj se mnogi v našem kraju ustrašijo cen pri Hiši Denk. Situacija je zdaj nanasla tako, da smo priklopili bivšo picerijo Latino, in tako smo se odločili, da bomo šli na nekaj enostavnejšega, nekaj vsakdanjega, tako na »easy«: lignji, pica, burgerji – to, kar ljudje iščejo.

Od kod ime Marco?

Bistro je dobil ime po Marcu Pierru

Whiteu, zaradi katerega sem šel v kuharijo dolgo let nazaj, haha. Upam, da nam z Bistrom Marco uspe, saj še točno ne vemo, kam nas pot pelje, v bistvu se še iščemo. Ko bomo ugotovili, kam nas vleče, bomo na dobri poti, da nam uspe.

Kaj je tisto, kar vas zraven uspeha pri Hiši Denk žene naprej, da odpirate nove lokale?

Tukaj nastopi vprašanje, kje se vidiš čez par let. Narava te tišči naprej, da

prideš do točke, ko bi rad še kaj drugega kot samo kuhinjo, in začneš živeti tako, kot bi rad.

Ali imate oz. boste imeli kakšno posebno hišno specialiteto?

Zaenkrat še iščemo svojo identiteto tudi v tej smeri, npr. pri picah uporabimo manj soli, da nekaj ur po zaužitju ne potrebuješ dodatne tekočine, ko telo začne to sol izločati. Na pico damo seveda tudi dobre sestavine. Torej, kar daš ven, naj bo korektno.

Na pot z električnimi kolesi

M. K.

Kolikokrat ste sedli na kolo in se odpravili na izlet po naših krajih? Marsikdo bi si želel, a preprosto nima primerne kolesa ali pa ni telesno dovolj pripravljen za poti po naših hribih ali gričih, ki predstavljajo velik izziv.

Sedaj si lahko v Zg. Kungoti sposodite električna kolesa, ki so kot nalašč za premagovanje zanimivih poti v naši občini. O tem smo se pogovarjali z gospodom Petrom Golobom, ki je nedolgo nazaj v naši občini pričel z rekreacijsko-turističnim projektom WineBike.

Ali drži prepričanje, da so električna kolesa namenjena starejšim ljudem in lenuhom?

To vsekakor ne drži. Živimo v občini, ki je reliefno zelo razgibana, in vsak, ki bi rad obiskal ali raziskal naše kraje, ve, da je premagovanje okolice z električnim kolesom mnogo lažje – lažje dosežeš zastavljene cilje in zagotovo doživiš več, saj telesna pripravljenost zaradi električnih koles ni ovira.

Kakšni so odzivi po izletu z električnim kolesom?

Ljudje se po navadi vračajo zelo navdušeni in zadovoljni. Navdušeni so tako nad obiskanimi lokacijami kot seveda nad tem, da jim je uspelo prevoziti večje razdalje po neenostavnem terenu. Marsikdo si ni predstavljal, da mu bo uspelo toliko prevoziti in da na koncu niti ne bo tako zelo utrujen.

Od kod ideja za izposojlo električnih koles?

Menim, da se naša občina v zadnjih letih turistično lepo razvija. Dobili smo kar nekaj novih ponudnikov različnih turističnih storitev. Po mojem mnenju je manjkala ponudba, ki je

v sosednji Avstriji že zelo pestra. Ker pri nas tega še ni bilo, sem začel razmišljati, da bi tudi tukaj potrebovali takšen produkt, ki bi bil zanimiv tako za turiste, ki nas obiskujejo, kot tudi za domačine, da lahko še bolje spoznajo naše ali pa sosedne kraje. Mislim, da imajo ljudje v tej okolici veliko za videti in doživeti.

Ali so električna kolesa primerna za vse generacije?

Zaradi velikosti so ta kolesa najprimernejša za odrasle. Zanimiva so predvsem za pare ali pa za kakšne večje skupine prijateljev. Trenutno je na voljo 8 električnih koles. Seveda je izkušnja primerna tudi za starejše ljudi, če imajo le nekaj kondicije.

Na kako dolgo pot se lahko odpravimo z električnimi kolesi?

To je odvisno od težavnosti poti in od telesne pripravljenosti. Če dosti poginjamo pedala brez pomoči, bo baterija seveda zdržala več časa. Vsekakor pa je mogoče povprečno prevoziti neke med 60 in 100 km v optimalnih razmerah. Treba je še dodati, da so kolesa primerna za različne tipe poti, ki jih srečamo v naših krajih. Brez težav premagujejo makedamske in asfaltirane ceste.

Imate morda predlog za kakšen lep nedeljski izlet s kolesi?

Sam bi priporočal krožno pot, ki bi zajela obisk Plačkega stolpa, nato morda kakšno degustacijo pri katerem izmed vinarjev, kosilo na kakšnem kmečkem turizmu, ogled srca med vinogradi, obisk Svečine, kjer si je dobro pogledati tudi katero izmed grajskih razstav, ogled kamnoloma Pruh in tako naprej. Vse to se da dobro združiti v lepo in zanimivo krožno pot, ki bo popestrila nedeljski popoldan. Nekaj predlogov za izlete s kolesi smo zbrali tudi na spletni strani www.winebike.si, kjer lahko najdete tudi druge informacije.